

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.04.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **441** по описа за **2025** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на зам. кмета на Столична община, чрез юрисконсулт М. А., със съдебен адрес [населено място], [улица] срещу Решение № 4970/12. 11. 2024 г. по нахд № 11167/2024 г. на СРС, НО, 12 състав.

Със съдебното решение е отменено НП № СОА24 – РД11 – 524/06. 06. 2024г., издадено от зам. кмет на Столична община, с което на Ж. С. Й. е наложено административно наказание на основание чл. 183, ал. 4, т. 8 от ЗДвП „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 98, ал.1, т. 6 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно и необосновано, постановено в противоречие с материалния закон и събраните по делото доказателства. Въпреки, че въззивният съд е приел, че е доказано извършване на нарушението и нарушителя, неправилно е отменил наказателното постановление поради противоречие между описанието на нарушението в АУАН и НП, каквото противоречие касаторът счита, че не е налице. Нарушението, за което е санкциониран Ж. С. Й. е паркиране в района на кръстовище, което е забранено с разпоредбата на чл. 98, ал.1, т. 6 от ЗДвП във вр. с чл. 183, ал. 4, т. 8 от ЗДвП, а описанието на нарушението е ясно и не възпрепятства правото на защита. Направено е искане за потвърждаване на наказателното

постановление, присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от юрисконсулт А..

Ответникът - Ж. С. Й. счита касационната жалба за неоснователна и иска да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира разноски.

Прокурор П. от СГП дава заключение, че решението на СРС следва да се потвърди като правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, Х – ти касационен състав намира касационната жалба за допустима като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства. Приел е за доказано, че на 18. 04. 2024 г. Ж. С. Й. е паркирал личния си лек автомобил „Ф. Т крос“ с рег. [рег.номер на МПС] в района на кръстовището, образувано от [улица]и [улица], с което е извършил нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. Разпоредбата забранява престоят и паркирането на кръстовище и на по-малко от 5 метра от кръстовище.

СРС е приел, че е извършено нарушение на чл. 98, ал.1, т. 6 от ЗДвП, но е отменил НП поради наличие на противоречия между описанието на нарушението в АУАН и НП. Изложил е мотиви, че в АУАН е посочено, че Ж. Й. е паркирал на маркировка М15 в района на кръстовището на [улица]с [улица], а едва с НП е вменено паркирането на по-малко от 5 метра от кръстовището. Това ограничило правото на защита, защото с НП са въведени нови допълнителни фактически обстоятелства срещу които санкционираното лице не е могло да организира пълноценно защитата си, възразявайки и представяйки доказателства срещу тях.

Настоящата съдебна инстанция счита за правилни и обосновани изводите на СРС, че е доказано извършване на нарушение на чл. 98, ал.1, т. 6 от ЗДвП. Неправилен обаче е изводът за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила в административнонаказателното производство. Описанието на нарушението в АУАН съответства на описанието в НП и не възпрепятства правото на защита на санкционираното лице. Видно от АУАН, вмененото нарушение е паркиране върху маркировка М-15 в района на кръстовището на [улица]с [улица], а като нарушена разпоредба е вписан чл. 98, ал.1, т. 6 от ЗДвП. В НП е посочено, че Ж. Й. е паркирал на по-малко от 5 метра от кръстовището върху маркировка М – 15, с което е нарушил разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т. 6 от ЗДвП.

В описанието на нарушението и неговата правна квалификация в АУАН и НП няма разминаване, нито съществено изменение на фактите и обстоятелствата. Касае се за състав на нарушение по чл. 98, ал.1, т. 6 от ЗДвП, а именно паркиране в нарушение на забраната да се паркира в района на кръстовище, като забраненият за паркиране район е не по-малко от 5 метра от кръстовището. Направеното с НП уточнение на района, забранен за паркиране не е изменение на обстоятелствената част на вмененото нарушение, която да засяга правото на защита. В процесния случай АНО не е допуснал съществено процесуално нарушение и не е изменил фактическите обстоятелства на извършеното нарушение за което е повдигнато административнонаказателно обвинение с АУАН в издаденото въз основа на него НП.

Извършването на нарушението е доказано, както и самоличността на лицето, което го е

извършило и неговата вина. Санкционната норма на чл. 183, ал. 4, т. 8 от ЗДвП е правилно приложена, а наложената глоба е в размера, регламентиран в разпоредбата. Обжалваното решение следва да бъде отменено, а вместо него постановено решение, с което да се потвърди издаденото НП.

Касаторът претендира разноски, поради което и на основание чл. 63д, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ ответникът по касация следва да заплати на Столична община сумата от 80 лева – юрисконсултско възнаграждение за всяка от инстанциите или общо 160 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН Административен съд - София град, X касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4970/12. 11. 2024 г. по нахд № 11167/2024 г. на СРС, НО, 12 състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА НП № СОА24 – РД11 – 524/06. 06. 2024г., издадено от зам. кмет на Столична община, с което на Ж. С. Й. е наложено административно наказание на основание чл. 183, ал. 4, т. 8 от ЗДвП „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл. 98, ал.1, т. 6 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Ж. С. Й., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична община сумата 160 (сто и шестдесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.